

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 10P/104/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324202560
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Kosorínová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:4324202560.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Janou Kosorínovou vo veci starostlivosti o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, dieťa rodičov: matky: C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom F. G. XXXX/XX, H., v konaní zastúpená splnomocneným právnym zástupcom: FAKTOR Legal, s. r. o., so sídlom Bárdošova 2/A, Bratislava-Nové Mesto, IČO: 53 495 730 a otca: I. B., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom D. J. XXXX/X, H., o návrhu matky na zákaz styku a návrhu otca na úpravu styku s mal. dieťaťom, takto

rozhodol:

I. Mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX sa u k l a d á výchovné opatrenie – povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, soc. vecí a rodiny Levice za účelom obnovenia vzťahu k otcovi v rozsahu 12 hodín v dňoch a hodinách určených referátom poradensko-psychologických služieb v období 10 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto výroku s tým, že matka je povinná zabezpečiť účasť mal. A. v stanovený čas na poradenstve.

II. U k l a d á sa rodičom mal. dieťaťa výchovné opatrenie – povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na Referáte poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice za účelom zlepšenia komunikácie každému v rozsahu 6 hodín v dňoch a hodinách určených referátom poradensko-psychologických služieb v období 6 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto výroku.

III. Návrh matky na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom sa z a m i e t a .

IV. Návrh otca na úpravu styku s maloletým dieťaťom sa z a m i e t a .

V. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 28.05.2024 č. k. 10P/24/2023 – 594 rozhodol, že maloletý A. sa zveruje do osobnej starostlivosti matke (výrok I.), obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok (výrok II.), otec je povinný prispievať počnúc dňom 14.02.2023 sumou 270,- eur mesačne a počnúc dňom 01.09.2023 sumou 300,- eur mesačne na výživu dieťaťa vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky (výrok III.), zaostalé výživné za obdobie od 14.02.2023 do 28.05.2024 vo výške 4.039,65 eur je otec povinný zaplatiť do 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok IV.), návrh otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti sa zamietá (výrok V.), konanie v časti o úprave styku otca s maloletým A. sa vylučuje na samostatné konanie (výrok VI.), každý z rodičov je povinný nahradiť trovy štátu vo výške 488,45 eur na účet Okresného súdu Levice v lehote 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok VII.), žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VIII.).

2. Krajský súd v Trnave rozsudkom zo dňa 26.03.2025 č. k. 10CoP/135/2024 – 706 rozsudok Okresného súdu Levice (viď bod 1. odôvodnenia) v napadnutých výrokoch I., II., III., IV., VII., VIII. Potvrdil a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku V. zrušil (výrok o zamietnutí návrhu otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti). Súd druhej inštancie výrok V. rozsudku tunajšieho súdu zrušil z dôvodu nadbytočnosti predmetného výroku, keď poukázal na to, že konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu možno začať aj bez návrhu, ak zákon neustanovuje inak (§ 23 ods. 1, 2 CMP). Teda ak je konanie začaté na základe návrhu, nie je súd viazaný tým, čoho sa navrhovateľ domáha. Z uvedeného dôvodu nebol daný dôvod na zamietnutie návrhu otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, keďže sa jedná o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, pričom v takýchto konaniach v zmysle čl. 5 CMP je prelomená dispozičná zásada, ktorou je ovládané sporové konanie. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie preto nemal obsahovať zamietajúci výrok, keď zo samotného výroku rozsudku je zrejmé, že súd rozhodol odlišne od petitu uvedeného v návrhu na začatie konania, resp. o konkurenčnom návrhu druhého rodiča (otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti – poznámka súdu).

3. Uznesením zo dňa 16.09.2024 č. k. 10P/104/2024–16 okresný súd prerušil toto konania do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 10P/24/2023. Súd nemohol pokračovať o vylúčenom návrhu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom do právoplatného rozhodnutia o zverení maloletého A. do starostlivosti toho-ktorého rodiča.

4. Na pojednávaní dňa 24.06.2025 uviedla, že teraz nie je vhodné upraviť styk otca s maloletým s poukazom na aktuálne naladenie syna voči otcovi, keď syn sa otca bojí, nechce sa s ním stretávať. Poukázala na to, že so synom sa o otcovi rozpráva. Navštevujú psychologičku na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice (ďalej len „RPPS“), konzultácie prebiehajú osobne, príp. telefonicky. Je rada, že sa situácia upokojila, keď v minulosti to bolo neúnosné, nakoľko dieťa voči nej sa správalo agresívne, bála sa pre neho ísť do školy z obavy ako sa bude správať. Po tom, čo sa syn „uvoľnil“ na RPPS, sa situácia ukludnila. Minulý týždeň, keď išli do školy, stretli otca na aute. V ten istý deň ju kontaktovala triedna učiteľka s tým, že sa syn necíti dobre, napína ho na zvracanie. Prišla pre dieťa do školy, išli k lekárke, ktorá žiadne ochorenie nezistila.

Maloletý už odmieta chodiť aj k psychologičke RPPS. Udáva, že stále hovorí to isté, nechce sa s otcom stretávať, už nevie komu ešte a koľkokrát to má povedať. Na zošity si začal písať jej priezvisko aj keď mu vysvetľuje, že otec stále bude jeho otcom. Syn odmieta s otcom aj telefonický kontakt. Nevie, či sa ich vzťah ešte dá napraviť alebo čo by bolo treba urobiť. Má za to, že to je už len na synovi. Proti vôli dieťaťa ho nebude nútiť byť s otcom. I keď syn odmieta chodiť k psychologičke RPPS, ona s ňou spolupracuje naďalej. Myslí si, že preto, aby sa niečo zmenilo, musela by sa zmeniť osoba otca, ale k tomu nedôjde. O styku otca s dieťaťom už dávno mohlo byť rozhodnuté, pokiaľ by sa otec neodvolával a možno by dnes bola iná situácia. S otcom dieťaťa nekomunikujú, otec na facebooku zverejnil rozhodnutia s jej osobnými údajmi. Nemá vedomosť o tom, že by sa otec ohľadne syna informoval v škole. Následne na pojednávaní dňa 23.09.2025 uviedla, že trvá na zákaze styku otca s maloletým. Uviedla, že posledný školský deň za dieťaťom prišiel do školy starý otec (otec otca – poznámka súdu). Dieťaťu uviedol, že pokiaľ si ona prestane vymýšľať, bude sa môcť s otcom stretávať, že za všetko môže ona. Syn začal plakať, ukludňovala ho učiteľka a vychovávateľka. Takto sa syn vyjadril aj pred psychologičkou. Má za to, že by bolo vhodné, aby sa starý otec pýtal dieťaťa na to, ako sa má, na vysvedčenie a nie ju osočovať. Je si vedomá toho, že aj starý otec má právo sa s maloletým stretávať. Poprela tvrdenia otca, že zakazovala riaditeľke školy, aby otcovi nedala prístup na edupage, veď toto nikomu nemôže prikázať. Myslí si, že otec si ho zriadil (prístup) len na podnet súdu. Potvrdila, že starý otec doniesol maloletému autíčko, ktoré si aj zobral domov, nič proti tomu nemala. Nikdy otcovi nezakázala chodiť do školy, len predložila v škole neodkladné opatrenie o dočasnom zverení dieťaťa do jej osobnej starostlivosti a že otec dieťa nemôže zobrať zo školy, nakoľko styk nemá upravený. Ak by sa dalo, ona by s otcom dieťaťa komunikovala, ako to bolo aj po prerušení spolužitia. Celé je to o tom, že otec sa snaží ublížiť jej. Aj teraz urobil podanie do jej práce s tým, že nemôže nosiť zbraň, lebo je psychicky labilná. Má za to, že toto sa už nezmení. V záverečnom vyjadrení zotrvala na návrhu zakázať styk otca s maloletým vychádzajúc z aktuálneho negatívneho postoja maloletého k otcovi, pričom dieťaťu integrácia s otcom spôsobuje psychickú nepohodu, čo sám maloletý pri výsluchu potvrdil. V správaní otca je výrazne prítomná patológia, ktorá je spôsobená buď úmyselným, vedomým konaním alebo nevedomým konaním, avšak v oboch prípadoch má toto konanie negatívny vplyv na syna. Otec aj napriek upozorneniam tento stav nijako nerieši tento stav je neospravedliteľný. Nevie si predstaviť, ako by aktuálne súd rozhodol o akomkoľvek styku otca s dieťaťom s poukazom na vyjadrenie maloletého, vyjadrenie psychologičky ako i znalecký posudok z pripojeného spisu. Má obavu, že ak by súd styk

otca s dieťaťom vyslovene nezakáže, otec sa bude snažiť dieťa kontaktovať a tým mu bude ubližovať. Z tohto dôvodu si myslí, že akékoľvek miernejšie opatrenia ako zákaz styku, nie sú vhodné a nebudú v najlepšom záujme maloletého.

5. Na pojednávaní dňa 24.06.2025 otec uviedol, že ona nenavrhuje upraviť styk s maloletým, keďže chce striedavú osobnú starostlivosť a v tomto smere si podá nový návrh. Poukázal na to, že matka od januára tohto roka nastúpila do armády, chodí na výcviky a nočné a dieťa vychovávajú starí rodičia. Síce sa neinformuje ohľadne syna u triednej učiteľky, keďže sa mu nedá s ňou skontaktovať, informuje sa o synovi cestou iných učiteliek. Neinformuje sa o zdravotnom stave maloletého, nakoľko si myslí, že je to povinnosťou matky, aby ho aspoň raz mesačne o tom informovala, lekár to nie je povinný. Poukázal na to, že v minulosti zakúpil synovi telefón, na ktorý sa nedá dovolať, nevie čo sa s ním stalo. So synom sa stretne len náhodne, možno raz za rok, aj to sa mu syn nepozdraví. Najskôr sa pozrie na mamu, zrejme sa mu bojí pozdraviť. Jeho otec maloletého tiež nevidel vyše roka. Ani jeho otec sa nesnažil dohodnúť s matkou dieťaťa, pretože by z toho boli len trestné oznámenia. Aj keby bola striedavá osobná starostlivosť ako to chcel, určite by syna nenútil,

aby bol u neho od začiatku celý týždeň. Mohlo by to byť zo začiatku na hodinu, dve a potom by sa to predlžovalo a matka by mohla prísť kedykoľvek do domu. Postupne by synovi nakúpil zvieratá, ktoré mal rád, o ktoré sa staral. Myslí si, že so synom mali veľmi dobrý vzťah, ale tento sa zmenil, nakoľko syn je ovplyvňovaný matkou. Aj u znalcov syn rozprával len to, čo sa hádal on s matkou. Na matku dieťaťa nič nerozprával, on ju rešpektuje. Myslí si, že matka chce len finančné výhody, 300,- eur výživné, vyplatiť z domu a odstaviť ho od syna. Je si vedomý toho, že sa syn vyjadrí na pojednávaní, že sa s ním nechce stretávať, ale je ovplyvnený matkou, o čom svedčí aj to, že si na zošity píše priezvisko matky. Keď prišiel na pojednávanie, dieťa nebolo na chodbe, očividne ho od neho „odstavujú,“ skrývajú. Naposledy bol na RPPS Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice v decembri minulého roka. Žiadne správy od psychologičky mu neboli podávané. Asi dvakrát si volali, keď ho psychologička oboznámila so situáciou a sám jej povedal, že na referát fyzicky nebude chodiť, že syna trápiť nebude, ale kompletnú správu z RPPS dostal až zo súdu. Sám žiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, nech preveria, či sa matka o dieťa stará. Na pojednávaní dňa 23.09.2025 potvrdil, že jeho otec bol za maloletým posledný školský deň a kúpil maloletému autičko. Je pravdou, že syn začal plakať, ale z obavy, na reakciu matky, keď si ho zoberie domov. Učiteľky volali jeho otcovi, ktorý následne navštívil psychologičku RPPS Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice s tým, ako má postupovať. Po ostatnom pojednávaní išiel do školy, v ktorej došlo k zmene riaditeľky, ktorá sa chová úplne inak, je ústretovejšia a vybavil si prístup do edupage. Uviedol, že matku dieťaťa už 5 rokov nijako „nerieši.“ Ak aj urobil nejaké podanie, tak len z dôvodu, že sa bráni, keď z matky sa snažia umelo urobiť obeť v rámci trestného konania a on sa nejakým spôsobom musí brániť. Hrozí mu odsúdenie za umelo vykonštruované veci. Nevie s matkou dieťaťa komunikovať. Má zákaz sa k nej priblížiť, akýmkoľvek spôsobom ju kontaktovať. Keď videl minule (na predchádzajúcom pojednávaní – pozn. súdu) syna na chodbe, nechcel na neho tlačiť, lebo to nemá význam. Styk by sa však mohol upraviť každý páry víkend v sobotu a v nedeľu od 09:00 hod. do 13:00 hod., po mesiaci v tých istých dňoch od 09:00 hod. do 15:00 hod. a od tretieho mesiaca od 09:00 hod. do 19:00 hod. s tým, že by syn u neho zatiaľ nespával. Ak by dieťa s ním odmietlo v upravený styk odísť, určite by ho nenútil, ale pokúsil by sa o styk v nasledujúcom termíne. Pokiaľ sa to nevykúša, tak nevieme. V záverečnom vyjadrení poukázal na to, že o maloletého sa ako otec vie plnohodnotne postarať. V jeho domácnosti má dieťa svoju izbu, zariadenie, hračky, dostatok vonkajšieho priestoru. Bez problémov vie nakúpiť, navariť a zvládnuť akékoľvek domáce práce. O syna sa bezproblémovo staral aj predtým. Poukázal na čl. 41 ods. 4 Ústavy SR, v zmysle ktorého starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodiča, garantovaným ústavou. Deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Rodič má právo s dieťaťom sa stretávať. Tiež poukázal na čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, v ktorom je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločne zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Má za to, že súd je povinný upraviť jeho styk so synom, nakoľko je jeho ústavným právom a povinnosťou maloletého vychovávať, vo výkone ktorého práva mu nikto nemôže brániť. Toto právo mu za posledné obdobie bolo odopreté.

6. Kolízny opatrovník v záverečnom návrhu navrhol zamietnuť návrh matky na zákaz styku ako aj návrh otca na úpravu styku s maloletým dieťaťom, keď ani v súčasnosti sa styk nerealizuje. Navrhol otcovi a maloletému nariadiť výchovné opatrenie na RPPS Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice s poukazom na vyjadrenie psychologičky referátu, z ktorého vyplýva, že dieťa má k jej osobe vybudovaný dobrý vzťah.

7. Dokazovaním mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

Počas konania na tunajšom súde pod sp. zn. 10P/24/2023 súd uznesením zo dňa 10.03.2023 č.k. 10P/24/2023-110 neodkladným opatrením maloletého A. dočasne zveril do osobnej starostlivosti matke. Styk otca s maloletým upravil tak, že je otec oprávnený sa s maloletým stretávať každý párny týždeň v roku od piatku 16:30 hod. do nedele 18:00 hod. s tým, že rodičia sú navzájom oprávnení a povinní dieťa si v stanovený čas odovzdať a prevziať v mieste bydliska matky. Vo zvyšnej časti (návrh matky na zákaz styku a zákaz priblíženia sa otca k maloletému) ako nedôvodný zamietol. Výrokom IV. určil, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia tohto konania. rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.04.2023. Zároveň bol Referátom poradensko – psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice (ďalej len „Referát“) požiadaný o zaradenie rodičov do spolupráce, keď rodičovský konflikt negatívne vplýval na maloletého.

7.1. Uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 23.06.2023 č.k. 10P/24/2023-269 bolo konanie o návrhu matky na nariadenie (v poradí druhého) neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala zakázať dočasne styk otca s maloletým zastavené z dôvodu res iudicata. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.07.2023.

7.2. Následne (matka doručila súdu opätovne v poradí tretí návrh na zákaz styku) uznesením zo dňa 18.10.2023 č.k. 10P/24/2023-367 bol neodkladným opatrením upravený styk otca s maloletým tak, že je oprávnený sa s maloletým A. stretávať bez prítomnosti matky v priestoroch Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice – Referát poradensko – psychologických služieb každý párny týždeň vo štvrtok od 13:30 hod. do 14:30 hod. za prítomnosti psychologičky. Matke bola uložená povinnosť zabezpečiť v stanovený čas prítomnosť dieťaťa na referáte. K zmene dočasnej úpravy styku na tzv. asistovaný styk, súd pristúpil z dôvodu, že v domácnosti otca bolo dieťa vystavované psychickým tlakom, ktoré ovplyvňovali jeho správanie, ktoré začalo prerastať do fyzickej agresie, čo ohrozovalo priaznivý vývoj maloletého. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.11.2023.

7.3. Otec maloletého sa domáhal zmeny nariadeného opatrenia ohľadne úpravy styku. Navrhol jeho styk so synom upraviť každý druhý víkend, resp. ak to nebude možné tak v prípade choroby dieťaťa alebo psychologičky referátu žiadal o náhradný termín styku. Uznesením zo dňa 22.04.2024 č.k. 10P/24/2023-500 súd návrh zamietol.

7.4. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 09.05.2023 č.k. 8C/28/2023-105 uložil otcovi maloletého povinnosť nepribližovať sa k matke dieťaťa, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom, trestnom, priestupkovom konaní a výnimkou času nevyhnutného na odovzdanie a preberanie maloletého v súvislosti s realizáciou styku podľa právoplatného rozhodnutia na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.05.2023.

7.5. Zo správy Centra poradenstva a prevencie (čl. 6 v pripojenom spise) vyplýva, že maloletý A. bol klientom centra od 15.12.2021, kedy matka žiadala o poradenstvo z dôvodu pretrvávajúcich výbuchov zlosti a zmeny správania maloletého, ktoré sa údajne objavovali po pobyte s otcom. V roku 2021 matka absolvovala jedno sedenie. O ďalšie požiadal o rok (december 2022) z obdobných dôvodov. Na základe špeciálne – pedagogickej diagnostiky bolo zistené, že maloletý k obojmu rodičom prejavuje náklonnosť a pozitívne emócie. Dieťa spontánne popisovalo svoju obavu pred otcom povedať, že matku ľúbi. Tiež ho ťažilo, keď sa otec sťažoval, že sa necíti dobre. Odporučila návštevu klinického psychológa.

7.6. Ako vyplýva zo spisu 10P/24/2023 – po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia, v poradí druhého, sa od novembra 2023 styky otca s maloletým začali realizovať na RPPS. K stretnutiam nedošlo len v prípade choroby dieťaťa, resp. psychológa. Do januára 2024 prebehli stretnutia bez komplikácií. Zo strany oboch rodičov boli dodržiavané dohodnuté postupy. Maloletý stretnutia prežíval primerane, boli spojené aj s množstvom darčiekov od otca. Na stretnutí 08.02.2024 si maloletý vyžadoval prítomnosť matky na chodbe. Oproti predošlým bol jeho príchod na stretnutie s naznačeným napätím, pôsobil v nepohode. Opakovane sa uisťoval, že matka neodíde, išiel sa presvedčiť sám na chodbu, žmolil si prsty. Nepohodu vnímal aj otec a stretnutie bolo ukončené skôr. Rodičia absolvovali individuálne konzultácie zamerané na dopad stretnutí na vývin maloletého. V období od 21.03. do 02.05.2024 sa stretnutia nerealizovali z dôvodov zmanifestovania sa znakov, ktoré u maloletého A. upozorňovali na začínajúci sa odmietavý postoj. S rodičmi však konzultácie prebiehali ohľadne aktuálneho emočného prežívania maloletého. Boli upozornení na možnosť vzniku neurotickej nadstavby. Bolo odporučené prerušenie stretávaní, nakoľko u dieťaťa vyvolávali negatívne emočné

prežívanie. Obaja vyjadrili súhlas. Následne 03.05.2024 bolo zrealizované stretnutie s maloletým A. bez prítomnosti matky. Pri modelových situáciách došlo u maloletého k výraznému uvoľneniu a masívnemu plaču. Dieťa sa rozhovorilo. Uviedlo, že teraz všetko povie. Nechce byť už s otcom sám. Hovoril mu otec o mame všelijaké nepekné veci a on nevedel, čo je pravda. Stále len o mame, aká je zlá, že za všetko môže ona. Preto bol k mame zlý a toto ho trápilo. Je mu lepšie, keď to mohol povedať. Záverom správy psychologička referátu zhrnula, že maloletý A. sa v prevažnej miere síce na otca tešil, ale bol vo zvýšenej miere motivovaný aj množstvom darčiekov, ktoré mu otec prinášal. Postupne u dieťaťa nastával k stretnutiam odmietavý postoj s menej pozitívnym emočným prežívaním. Následne sa prejavili známky signalizujúce aktuálne rozkolísanie emočného prežívania stretnutí a odmietavý postoj k nim. Z psychologického hľadiska nedoporučila pokračovať v stretnutiach maloletého s otcom na referáte, keďže momentálne nie sú pre harmonický vývoj dieťaťa prínosné.

7.7. Z priebežnej správy psychologičky RPPS Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice zo dňa 26.09.2024 (čl. 23) vyplynulo, že od mája 2024 sa stretávanie otca s maloletým dieťaťom prerušilo. S rodičmi mal. dieťaťa táto situácia bola prekonzultovaná a obidvaja vyjadrili súhlas s prerušením. Od 15.05.2024 psychológ referátu D. K. čerpala dovolenku do 17.05.2024. Od 20.05.2024 do 02.06.2024 bola na PN. V mesiaci jún 2024 sa matka aj s mal. A. dostavila na dohodnutý termín 05.06.2024 - individuálny pohovor s matkou aj mal. A., obsahovo zameraný na problematiku okruhu. Mal. A. sa vyjadril „takto je to dobré, ešte sa nechcem stretávať tu u teba s otcom.“ S mal. A. sa snažili zaujať ho tak, aby postupne v emočnom prežívaní vo vzťahu k otcovi došlo k pozitívnejšiemu naladeniu. Matka bola edukovaná ako pristupovať k téme stretávania a zaradenia daného obsahu do rôznych vhodných situácií, ako aj hrových a kresebných techník kde v primeranej forme zaraďovať a vkladať vzor otca. Otec mal. dieťaťa bol telefonicky kontaktovaný a bol oboznámený s vyjadrením mal. A. ohľadne stretávania sa, ku ktorým sa vyjadril odmietavo. Dňa 17.09.2024 matka bola telefonicky kontaktovaná ohľadne dohodnutia termínu stretnutia na RPPS. Oznamila, že nastupuje na operáciu a ozve sa po návrate domov a ukončení PN. Dňa 26.09.2024 telefonická komunikácia - matka pokračuje. Zároveň sa dohodol predbežný termín stretnutia s mal. A. na 07.10.2024. Telefonicky kontaktovaný otec a dohodnutý termín individuálneho stretnutia na 03.10.2024.

7.8. Na Okresnom súde Levice sa vedie pod sp. zn. 2T/46/2024 na základe podanej obžaloby súdu doručenej dňa 24.09.2024 trestné konanie proti otcovi maloletého ako

obžalovanému pre trestný čin nebezpečného prenasledovania (matky – pozn. súdu) podľa § 360 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 5 Trestného zákona a § 138 písm. b) Trestného zákona v predmetnej veci zatiaľ nebolo rozhodnuté ani súdom prvej inštancie.

7.9. Maloletý A. je v súčasnosti žiakom 3. ročníka základnej školy. V škole dosahuje výborné výchovno-vzdelávacie výsledky. Je zdravý.

7.10. Zo správy psychologičky RPPS Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice zo dňa 12.05.2025 vyplýva, že dňa 03.10.2024 prebehlo sedenie s otcom - obsahovo zamerané na odmietanie mal. syna na stretávanie s ním aj so psychológom referátu. Dňa 03.10.2024 matka a mal. dieťa A. – individuálne s každým. Matka usmernená a edukovaná o príprave mal. dieťaťa na prípadnú ochotu mal. A. na stretnutie sa s otcom. Mal. A. motivovaný ku stretnutiam, ktoré však naďalej odmieta „...nechcem sem chodiť a ani sa teraz nechcem stretnúť s otcom,...stále to musím hovoriť a to už nechcem...“ Dňa 09.10.2024 otec bol telefonicky psychológom RPPS oboznámený s odmietavým postojom mal. A. k stretnutiam na referáte. Informovaný bol, že naďalej sa budeme snažiť napomôcť k úprave narušených väzieb a že matka ako aj mal. A. zostávajú naďalej v starostlivosti psychológa referátu. Dňa 16.10.2024 matka individuálne sedenie zamerané na usmernenie ako postupovať vo výchovnom procese so zaradením role otca a možnosti stretnutia s mal. dieťaťom 17.10.2024. Dňa 17.10.2024 telefonická komunikácia s matkou – mal. A. odmieta prísť na RPPS. Dohodnutý náhradný termín na 13.11.2024, matka bola poučená o jej potrebe jej pozitívneho vplyvu na prípravu mal. dieťaťa na možné stretnutie so psychológom. Dňa 13.11.2024 matka informovala psychológa referátu, že sa v priebehu mesiaca snažila aby mal. syn prišiel na referát a aj sa s ním snažila rozprávať o jeho otcovi, ale mal. A. jej vždy odpovedal citácia od matky „...že nechcem to počúvať...nejdem tam ...“. Matka tiež podala informáciu, že na zošity si začal písať priezvisko A. E., a že si písal aj s kamarátom v rámci školy čo majú a tiež mu napísal že sa volá E. /matka

donesla fotokópie/. Keď sa mu to snažila vysvetliť, tak jej povedal, že sa chce tak volať. Dňa 05.12.2024 matka podala informáciu, že mal. A. sa nechce rozprávať o stretnutiach na RPPS. Matke bol daný termín na 16.12.2024 kedy bude stretnutie aj s mal. A.. Bola edukovaná, s popisom ako túto situáciu zvládnuť, aby mal. dieťa prijalo túto informáciu, že stretnutie je potrebné a je v prospech neho, aby on bol v pohode a nemal pocity viny, že jeho odmietanie stretnutia je „zlé.“ Dňa 16.12.2024 sedenie s mal. A. bez prítomnosti matky. Mal. A. zo začiatku nesvoj, menej spontánny, uisťuje sa, že matka je na chodbe. Za pomoci modelových situácií dochádza u neho k uvoľneniu napätia a je otvorenejší a prístupnejší ku komunikácii. Pri téme stretnutí opäť nesvoj, citujem „ nechcem sem chodiť,...a teraz sa tu nechcem stretávať s otcom...“. Mal. dieťaťu boli ponúknuté aj iné možnosti stretnutia sa s otcom mimo referátu a mimo domu, ktoré však tiež odmieta a hneď sa pýta „ ...a bude tam aj mamina?...“. Mal. dieťa bolo v závere sedenia uistené, že všetko čo robí psychológ je pre neho, že budeme robiť všetko preto, aby on sám sa rozhodol kedy sa chce stretnúť s otcom, ktorý ho má rád a chce byť s ním. Mal. A., odchádzal zo sedenia bez prejavov, ktoré by naznačovali, že by postupne túto možnosť neprijal. Mal. dieťa potrebuje dostatočný časový priestor nakoľko bolo vtiahnuté do konfliktu rodičov a do ich nefunkčnej komunikácie. Náplňou a poslaním práce psychológa je poskytovanie služieb, ktoré sú pre klientov prínosom a pomôžu jednotlivým členom v stretových situáciách ich zvládať v prospech mal. dieťaťa, v jeho najvyššom záujme, v prospech jeho harmonického vývoja, a aj z dôvodu získavania skúseností pre utváranie pozitívnych vzťahových reťazcov, ktoré tvoria základ do dospelosti. Mal dieťa, ktoré je vtiahnuté do „rodičovskej vojny“ je vystavované situáciám, ktoré sú pre neho veľkou emočnou záťažou. Aktuálne neprebiehajú sedenia otec – mal. syn na RPPS, nakoľko by

nesplňali požadovaný cieľ. V rámci procesu je poradensky vedená matka, ktorá je usmerňovaná a edukovaná ako pôsobiť na mal. syna v rámci výchovného pôsobenia v prospech otca. V januári telefonická komunikácia s matkou – po decembrovom stretnutí sa upokojil na základe informácie, že svojim odmietaním nikomu neublíži a že sa budeme postupne snažiť, aby sa upravili vzťahy. Dňa 06.02.2025 sedenie s matkou - poradenstvo ako využívať rôzne reálne a modelové situácie, a ich obsah prispôbovať problematickému okruhu. Dňa 24.03.2025 a 04.04.2025 telefonická komunikácia s matkou, dohodnutý termín na 09.05.2025 aj s mal. A., ak bude naklonený stretnutiu na RPPS. Dňa 09.05.2025 – sedenie s mal. A. – individuálnou formou, bez prítomnosti matky. Mal. A. odpovedá prevažnej miere na kladené otázky „nechcem sem už chodiť, už som všetko povedal, ... nechcem sa tu stretávať,...takto sa mi to páči ako je to teraz....už sa nechcem o tom rozprávať...robí mi to zle /plač/...“. Nakoľko u mal. A. sa objavili prejavy emočnej nepohody - žmolenie prstov, plačlivosť, obavy, ako aj zotrvávanie na odmietaní stretnutí, čo je v neprospech pokračovania v sedení, podporným prístupom zo strany psychológa bolo sedenie ukončené. Zároveň matka bola poučená a usmernená o postupe v ďalšej spolupráci so zameraním sa na nastavovanie mal. A. na prijatie otca do výchovného procesu. Aktuálne neprebiehajú na RPPS stretnutia otca a mal. syna A.. Do popredia vystupuje hlavne dlhý časový úsek, počas ktorého boli a sú riešené pretrvávajúce konfliktné vzťahy a nefunkčná komunikácia medzi rodičmi, čo výrazne ovplyvnilo a aj naďalej ovplyvňuje aktuálne citové prežívanie a odmietavé nastavenie mal. A.. Pokusy o zintenzívnenie stretnutia sa psychológom s mal. A. na RPPS na báze jeho prijateľnej spolupráce so zameraním na postupné plánovanie aj stretnutí s otcom, vždy v súlade s emočným nastavením mal. A..

8. Súd v konaní zisťoval názor maloletého A. jeho vypočutím na pojednávaní. Maloletý po poučení súdom uviedol, že si nepraje, aby s jeho vyjadreným názorom bol oboznámený otec. S poukazom na okolnosti prejednávanej veci, pranie maloletého, pretrvávajúci konflikt medzi rodičmi dieťaťa, súd prihliadnuc na čl. 5 písm. g) Zákona o rodine, otca s doslovným vyjadrením maloletého neoboznámil.

9. V rámci prebiehajúceho konania sa kolízny opatrovník (čl. 84) vyjadril k príp. možnosti spolupráce rodiny s odborným tímom Centra pre deti a rodiny Levice.

10. Na dotaz súdu sa psychologička RPPS Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice D. K., ktorá dlhodobo s rodinou spolupracuje vyjadrila, že naďalej na mesačnej báze prebiehajú individuálne sedenia s matkou maloletého (osobné, príp. telefonické) zamerané na problémový okruh týkajúci sa stretnutia maloletého A. s otcom. Od podania ostatnej správa boli s maloletým zrealizované dve stretnutia (naposledy 12.09.2025). Maloletý sa nachádza vo fáze odmietania akýchkoľvek stretnutí s otcom, ktoré nenapĺňajú jeho citové a sociálne potreby, ale opačne – sú pre neho záťažou. K otázke zaradenia iného prípadného subjektu do spolupráce s rodinou sa vyjadrila, že by to u maloletého bolo problematickejšie z dôvodu, že k jej osobe má vytvorený pozitívny vzťahový vzorec, založený na dôvere, čo je základom pre pokračujúcu spoluprácu. Nedokáže sa presne vyjadriť k časovému rámcu ďalšej spolupráce, keď

maloletý je vo fáze odporu. Opiera sa však o ochotu spolupráce s matkou, ktorá je ochotná sa naďalej zúčastňovať sedení a usmernenia, ktoré sú jej odporúčané aj ich zaraďovať do výchovného pôsobenia na maloletého. Ďalej uviedla, že dňa 12.09.2025 bol maloletý A. oproti predchádzajúcim stretnutiam, pri ktorých mal výrazne odmietaný prejav, oveľa prístupnejší a komunikatívnejší.

11. Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

12. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

13. Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

14. Podľa § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa.

15. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

16. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

17. Právo styku rodiča s dieťaťom je právom, ktoré vznikne tomu rodičovi, ktorému nie je maloleté dieťa rozsudkom zverené do osobnej starostlivosti. Právo styku vychádza z Ústavy SR, keď v zmysle článku 41 ods. 4 Ústavy SR „Starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona.“

18. Právo styku rodiča s maloletým dieťaťom vyplýva aj z viacerých ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa. Dieťa má právo poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť (čl. 7). Dieťa má právo na zachovanie jeho rodinných vzťahov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov (čl. 8). Podľa čl. 9 bod 3., podľa ktorého štáty, ktoré sú zmluvnou stranou dohovoru, uznávajú právo dieťaťa, oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, iba že by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa.

19. Pri úprave styku maloletého dieťaťa s rodičom má súd rešpektovať právo dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k oboj rodičom a prihliada na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu výchovného prostredia rešpektujúc právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov.

20. Vzájomná radosť rodiča a dieťaťa v blízkosti toho druhého je základným prvkom rodinného života. Je chránené Článkom 8 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z ktorého tiež vyplýva pozitívny záväzok štátu chrániť záujmy rodiny a prispievať aktívne k udržiavaniu a obnovovaniu rodinnoprávnych väzieb.

21. V zmysle Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnyimi alebo zákonodarnými orgánmi, najlepší záujem dieťaťa. Z konštatácie Výboru pre práva dieťaťa vo všeobecnom komentári č. 14 (2013) z 29.05.2013 vyplýva právo dieťaťa na prvoradé zohľadnenie jeho najlepšieho záujmu. Obsah komplexného pojmu najlepší záujem dieťaťa treba stanovovať podľa konkrétnych prípadov. Z toho vyplýva, že najlepší záujem dieťaťa ako pružný a adaptabilný pojem treba prispôbiť a definovať podľa konkrétnej situácie dotknutého dieťaťa, zohľadniť jeho osobný kontext, situáciu a potreby. Najlepší záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri prijímaní všetkých potrebných opatrení. Posúdenie najlepšieho záujmu dieťaťa je jedinečnou činnosťou, ktorú treba uskutočniť v každom jednom prípade vo svetle konkrétnych okolností každého dieťaťa súvisiacich s jeho individuálnymi charakteristikami ako napr. vek, pohlavie, stupeň zrelosti, prítomnosť alebo absencia rodičov, kvalita vzťahov dieťaťa s rodičmi a pod. Do posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa sa zahŕňa aj jeho názor, identita, starostlivosť, ochrana, bezpečie, právo na zdravie, vzdelanie.

22. V kontexte vyššie uvedeného prihladiac na najlepší záujem maloletého A., súd zamietol návrh matky na zákaz styku otca s dieťaťom, ako aj návrh otca na úpravu styku s maloletým. V tejto súvislosti

súd udáva, že obmedzenie alebo zákaz styku rodiča s dieťaťom predstavuje výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý môže byť odôvodnený len okolnosťami na strane dieťaťa. Tieto musia byť natoľko závažné, že ochrana záujmu dieťaťa vyvolala potrebu zakázať prirodzený kontakt s rodičom. Pri rozhodovaní o návrhu niektorého rodiča na zákaz styku musí súd spoľahlivo odhaliť pravý dôvod, pre ktorý bol takýto návrh podaný, t. j. zistiť, či realizácia styku rodiča s dieťaťom skutočne ohrozuje zdravie príp. záujem dieťaťa. Jediným kritériom pre vyslovenie zákazu styku rodiča s dieťaťom je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva. Matka svoj návrh na zákaz styku odôvodnila obavou, že otec bude mať snahu dieťa kontaktovať, pričom v jeho správaní je prítomná patológia, ktorú nerieši a syn má k nemu odmietavý postoj, integrácia s otcom mu spôsobuje psychickú nepohodu. Je evidentné, ktoré skutočnosti vyplývajú aj zo spisu sp. zn. 10P/24/2023, že rodičia dieťaťa spolužitie prerušili v čase, keď maloletý mal štyri roky. I napriek tomu, že od prerušenia spolužitia rodičov osobnú starostlivosť o dieťa vykonávala matka, otec sa so synom stretával na základe dohody rodičov, neskôr po začatí konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností v rozsahu nariadeného neodkladného opatrenia (v poradí prvého), každý druhý víkend a od novembra 2023 sa začal na základe v poradí druhého neodkladného opatrenia realizovať „asistovaný styk“ na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice v prítomnosti psychologičky a to až do 21. marca 2024. Následne z dôvodu zmanifestovania sa znakov, ktoré signalizovali začínajúci odmietavý postoj dieťaťa k otcovi stretnutia dieťaťa s otcom neprebíhali na odporúčenie psychologičky, s čím obaja rodičia vyjadrili súhlas, avšak individuálne konzultácie s rodičmi sa naďalej uskutočňovali. Následne 03.05.2024 u dieťaťa nastal „zlom a výrazné uvoľnenie.“ Dieťa sa u psychologičky „otvorilo“ a samé uviedlo, že otec ho ešte počas realizácie styku v jeho domácnosti ovplyvňoval proti matke, negatívne sa na jej osobu vyjadroval, dával jej za vinu rozpad rodiny, čím svojho syna neprímerane značne zaťažoval. Napriek naďalej prebiehajúcej spolupráci dieťaťa a matky s psychologičkou

referátu nedošlo k zmene odmietavého postoja k stretávaniu sa maloletého s otcom. Dokonca sa dieťa v mesiacoch október a november 2024 odmietalo dostaviť k psychologičke. Súd poukazuje na to, že otec k dieťaťu prechováva pozitívne city a taktiež maloletý mal vybudovanú citovú väzbu aj k otcovi, pričom čas strávený s otcom (pokiaľ sa styk realizoval) maloletý hodnotil pozitívne. Otec mu vedel vytvoriť program, zaujať ho (vyplýva zo znaleckého posudku z odvetvia klinická psychológia detí a dospelých a poradenská psychológia vypracovaného v konaní sp. zn. 10P/24/2023). Súd nevzhliadol dôvod na vyslovenie zákazu styku otca s dieťaťom, keď nebol na vyslovenie zákazu zistený relevantný dôvod. Napriek tomu, že nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bol upravený tzv. „asistovaný styk“ otca s maloletým, nebolo súdom zrušené, otec akceptoval doporučenie psychologičky referátu, nedomáhal sa „nasilu“ kontaktu s maloletým, čím prejavil, že mu na psychickej pohode syna skutočne záleží a maloletého k stretávaniu nechce „tlačiť.“ Je nesporné, že rodičia maloletého majú narušené vzťahy, evidentne v súvislosti s prebiehajúcim trestným konaním vedeným na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/46/2024, v ktorom je otec dieťaťa obžalovaný zo spáchania trestného činu, ktorého sa mal dopustiť k osobe matky, ktoré konanie nie je právoplatne ukončené. Predmetné trestné konanie sa však týka výlučne osoby matky a nie maloletého A.. Otec maloletého jednoznačne vplýval negatívne na maloleté dieťa, keď sa matku maloletého snažil v očiach dieťaťa vykresliť negatívne, ktorú skutočnosť samé dieťa potvrdilo a s ktorým vyjadrením korešpondujú aj závery znaleckého posudku v konaní sp. zn. 10P/24/2023 ako i vyjadrenia psychologičky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice. Je však evidentné aj z vyjadrenia samotného dieťaťa v tomto konaní, že v prípade, že by obaja rodičia nadradili záujem svojho maloletého dieťaťa pred svojim osobným záujmom. Aj napriek prebiehajúcemu trestnému konaniu a ako rodičia by spolu kooperovali, maloleté dieťa by styk s otcom neodmietalo i keď spočiatku zrejme nie v rozsahu, v akom žiada styk s dieťaťom upraviť otec. Súd poukazuje na to, že síce otec slovné vyjadruje, že uznáva rolu matky v živote maloletého, avšak jeho reálne kroky (opakované podania Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice) spochybňujúce starostlivosť o dieťa svedčia o opaku. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti rodičom, že práve rodičia svojim správaním a postojom, rešpektovaním práv druhého rodiča, ktorého by mali aspoň v základnej rovine mať v úcte a svojim správaním a postojom k druhému rodičovi, by pre svojho syna mali byť príkladom, keď dieťa v tomto veku si prioritne berie príklad zo správania sa svojich rodičov. V opačnom prípade obaja rodičia maloletého vystavujú riziku, že v rámci jeho ďalšieho vývoja, nemajúc pozitívny a zdravý vzťah k obojom rodičom, bude vysoko pravdepodobné, že ani maloletý si v budúcnosti nevytvorí prirodzené kooperujúce vzťahy so svojimi partnermi, resp. svojimi maloletými deťmi. Je zrejme, že rodičia dieťaťa v súvislosti s prebiehajúcim trestným konaním majú výrazne narušené vzťahy, keď matka sa cíti byť obeťou trestnej činnosti otca a otec má pocit, že bol nedôvodne obžalovaný. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že rodičia musia obmedziť ich

vzájomné nevraživé a negatívne vzťahy ako bývalých partnerov od ich rodičovských kompetencií k ich spoločnému dieťaťu. S poukazom na vyššie uvedené súd aj návrh otca na úpravu styku s maloletým A. zamietol ako predčasne podaný. Súd absolútne nespochybňuje právo otca na pravidelný kontakt s maloletým, avšak má za to, že v súčasnosti, keď napriek intervencii psychologičky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice maloletý má k stretávaniu s otcom negatívny postoj, by rozhodnutie súdu o úprave styku otca s maloletým A. v akomkoľvek rozsahu bolo zrejme kontraproduktívnym. Je nanajvýš žiaduce, aby za spolupráce rodičov a maloletého s psychologičkou referátu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, došlo k zmene postoja maloletého k otcovi. V tomto smere súd nariadil výrokom I., II. rozsudku výchovné opatrenie rodičom a maloletému majúť za to, že po intenzívnej spolupráci rodiny s psychologičkou referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice dôjde k náprave narušených vzťahov maloletého k otcovi. Je neprípustné, aby

ktorýkoľvek z rodičov svoje negatívne pocity a nevráživosť k druhému rodičovi prenášal na maloletého a tým dieťa vystavoval psychickej nepohode a emočnému vypätiu, čo je v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Nepochybne sa otec dopustil správania, ktoré maloletého neprimerane zaťažovalo v snahe získať dieťa na svoju stranu, čo malo za následok zmenu správania sa dieťaťa (fyzická agresivita voči matke, slovné ponižovanie matky), avšak podľa názoru súdu absolvovaním nariadeného výchovného opatrenia za aktívnej spolupráce oboch rodičov a maloletého môže dôjsť k obnoveniu dôvery dieťaťa k otcovi a obnoveniu pretrhnutých väzieb. Na podnet matky bolo vedené na OR PZ Levice – odbor kriminálnej polície aj trestné konanie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého sa mal dopustiť otec voči maloletému A.. Predmetná trestná vec bola uznesením ČVS: ORP-651/1-VYS-LV-2023 zo dňa 25.11.2024 zastavená z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci (čl. 790 v spise sp. zn. 10P/24/2023). Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že aj matka i napriek tomu, že sa cíti byť obeťou trestného činu, musí v najlepšom záujme maloletého viesť k obnoveniu vzťahu s otcom a rešpektovať právo otca ako rovnocenného rodiča podieľať sa na výchove a starostlivosti o spoločné dieťa. Jednoznačne musia rodičia záujem maloletého nadradiť nad záujem vlastný. Jedine rodičia svojim správaním a postojom prijímajúc spoločnú zodpovednosť konať v najlepšom záujme mal. A. dokážu maloletému, ktorého bez pochyb obaja milujú, zabezpečiť podmienky pre pokojné detstvo bez stresov, na ktoré má maloletý právo. Súd je síce povinný v medziach zákonných ustanovení vykonať všetky opatrenia pre nápravu vzťahu dieťaťa k otcovi, avšak súd ani žiadna iná inštitúcia nie sú všemocní a bez zmeny postojov a aktívnej spolupráce rodičov k náprave narušených vzťahov nemôže dôjsť. V rámci nariadeného výchovného opatrenia i otec maloletého má povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu, ktoré pri rešpektovaní odporúčenia psychologičky mu môže napomôcť k obnoveniu kontaktu so synom, k opätovnému získaniu si jeho dôvery a pocitu bezpečia maloletého.

23. V súlade s § 37 ods. 7, 8 Zákona o rodine bude sledovať súd v pravidelných intervaloch vykonávanie nariadeného výchovného opatrenia. V prípade, že v priebehu doby nariadeného výchovného opatrenia súd zistí pozitívnu zmenu dieťaťa vo vzťahu k otcovi, môže aj bez návrhu začať konanie o prípadnú úpravu styku.

24. O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiadnemu účastníkovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP, odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 CMP, zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.